ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA (druhá rozšírená komora)
z 25. októbra 2005 *

Vo veci T-379/03,

Peek & Cloppenburg KG, so sídlom v Düsseldorfe (Nemecko), v zastúpení: pôvodne U. Hildebrandt, neskôr P. Lange, P. Wilbert a A. Auler, napokon P. Lange, P. Wilbert, A. Auler a J. Steinberg, advokáti,

žalobca,

proti

Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT), v zastúpení: pôvodne D. Schennen a G. Schneider, neskôr A. von Mühlendahl, D. Schennen a G. Schneider, splnomocnení zástupcovia,

žalovanému,

ktorej predmetom je žaloba proti rozhodnutiu štvrtého odvolacieho senátu z 27. augusta 2003 (R 105/2002-4) o prihláške slovného označenia Cloppenburg ako ochrannej známky Spoločenstva,

* Jazyk konania: nemčina.

SÚD PRVÉHO STUPŇA EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV
(druhá rozšírená komora),

v zložení: predseda komory J. Pirrung, sudcovia A. W. H. Meij, N. J. Forwood, I. Pelikánová a S. Papasavvas,

tajomník: J. Palacio González, hlavný referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 20. apríla 2005,

vyhlásil tento

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

1 Dňa 24. októbra 2000 podal žalobca prihlášku ochrannej známky Spoločenstva na Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) podľa nariadenia Rady (ES) č. 40/94 z 20. decembra 1993 o ochrannej známke spoločenstva (Ú. v. ES L 11, 1994, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 146) v znení zmien a doplnení.

2 Ochranná známka, ktorej zápis sa žiadal, je slovné označenie Cloppenburg.

3 Prihláška bola podaná pre „služby v oblasti maloobchodnej činnosti“, ktoré patria do triedy 35 Niceskej dohody o medzinárodnom triedení výrobkov a služieb pre zápis známok z 15. júna 1957 v revidovanom a doplnenom znení.

4 Rozhodnutím z 20. decembra 2001 prieskumová pracovníčka ÚHVT zamietla prihlášku ochrannej známky podľa článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 40/94.

5 Žalobca 25. januára 2002 podal odvolanie proti rozhodnutiu prieskumovej pracovníčky v súlade s článkami 57 až 59 nariadenia č. 40/94.

6 Rozhodnutím z 27. augusta 2003 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) štvrtý odvolací senát ÚHVT zamietol odvolanie žalobcu. Usúdil v podstate, že slovo „Cloppenburg“ označovalo nemecké mesto nachádzajúce sa v Dolnom Sasku a že Landkreis Cloppenburg, miestny názov, ktorý vznikol podľa tohto mesta, mal roku 2002 viac ako 152 000 obyvateľov. Odvolací senát uviedol, že po nemecky sa vníma koncovka „burg“ (hrad) ako označenie miesta, že mestá a významné oblasti Cloppenburg boli pravidelne citované v oznamoch a meteorologických správach šírených na celom nemeckom území a že príslušné označenia sa nachádzali na smerových tabuliach na diaľniciach, ktoré je možné čítať za jazdy alebo počuť v informáciách o stave ciest. Dodal, že meno „Cloppenburg“ označovalo sídlo poskytovateľa služieb, a preto aj miesto, v ktorom služby v oblasti maloobchodnej činnosti vznikali a odkiaľ boli poskytované. Odvolací senát z toho vyvodil, že konečný nemecký spotrebiteľ vníma slovo „Cloppenburg“ ako označenie zemepisného pôvodu.

Konanie a návrhy účastníkov konania

7 Žalobca návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 17. novembra 2003 podal žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.

8 Žalobca v žalobe navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zrušil napadnuté rozhodnutie,

— zaviazal ÚHVT na náhradu trov konania.

9 ÚHVT podal 20. februára 2004 listinu nazvanú „vyjadrenie k žalobe". V tejto listine ÚHVT v rámci časti „návrhy" uvádza:

„[ÚHVT] má tendenciu podporiť návrh žalobcu na zrušenie napadnutého rozhodnutia. Tento prístup by však viedol... k uznaniu návrhu žalobcu a zbavil by tak [Súd prvého stupňa] potreby vo veci rozhodnúť. V tejto situácii žalovaný navrhuje [Súdu prvého stupňa], aby rozhodol o žalobe, berúc do úvahy tvrdenia týkajúce sa skutkových a právnych okolností uvedených účastníkmi konania.

V tejto súvislosti sa žalovaný zrieka možnosti formulovať konkrétny návrh."

10 Po správe sudcu spravodajcu sa Súd prvého stupňa rozhodol začať ústnu časť konania.

11 Súd prvého stupňa sa po vypočutí účastníkov konania rozhodol postúpiť vec druhej rozšírenej komore.

12 ÚHVT na pojednávaní potvrdil, že nenavrhuje zrušenie napadnutého rozhodnutia, ale že ponecháva vec na rozhodnutie Súdu prvého stupňa.

Právny stav

Tvrdenia účastníkov konania

13 Žalobca na podporu svojej žaloby uvádza v zásade žalobný dôvod založený na porušení článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 40/94.

14 V prvom rade uvádza, že pojem „Cloppenburg" je časté priezvisko v Nemecku, keďže viac ako 16 000 účastníkov telefónnej siete je uvedených pod týmto menom v telefónnom zozname. Podľa žalobcu priezviská majú rozlišovaciu spôsobilosť. V tomto kontexte uvádza, že rozsudok Súdneho dvora z 23. októbra 2003, ÚHVT/Wrigley (C-191/01 P, Zb. s. I-12447), nie je v tomto prípade relevantný. Podľa tohto rozsudku zápis slovného označenia je možné zamietnuť, ak aspoň jeden z jeho potenciálnych významov označuje charakteristiku predmetných výrobkov. Ak je hlavný význam v obchode iný ako označenie zemepisného miesta, zápis je podľa žalobcu oprávnený.

15 V druhom rade žalobca uvádza, že v nemčine zemepisné označenia sú zvyčajne sprevádzané slovami alebo koncovkami „*aus* Cloppenburg“ alebo „Cloppenburg*er*...“ (z Cloppenburgu).

16 Žalobca uvádza v treťom rade, že ÚHVT nepreukázal, že príslušná skupina verejnosti naozaj spája názov „Cloppenburg“ so službami v oblasti maloobchodnej činnosti, ani že takéto spojenie je možné očakávať v budúcnosti.

17 Na pojednávaní žalobca dodal, že napadnuté rozhodnutie nebolo správne odôvodnené, a to preto, že odvolací senát sa obmedzil na spochybnenie argumentácie uvádzanej žalobcom bez toho, aby uviedol vlastnú argumentáciu.

18 ÚHVT uvádza, že žaloba je dôvodná z nasledujúcich dôvodov. Po prvé odvolací senát nepreukázal, že mesto Cloppenburg je cieľovej skupine verejnosti známe. Po druhé nič nenaznačuje, že Cloppenburg — mesto alebo Landkreis — je známe ako miesto, kde sa vyrábajú akékoľvek výrobky. Po tretie odvolací senát nepreukázal známosť Cloppenburgu ako miesta poskytovania služieb mimo oblasti. Ochrannú známku Cloppenburg teda cieľový spotrebiteľ, ktorým je priemerný nemecký spotrebiteľ, preto nevníma ako známku zloženú výlučne zo zemepisných označení a údajov, ktoré môžu slúžiť v oblasti obchodu na označenie zemepisného pôvodu určitého poskytnutia služby, prípadne výrobkov predávaných v rámci služieb v oblasti maloobchodnej činnosti.

19 Dodáva, že podľa rozsudku Súdu prvého stupňa z 30. júna 2004, GE Betz/ÚHVT — Atofina Chemicals (BIOMATE) (T-107/02, Zb. s. II-1845), ÚHVT nebol povinný

navrhnúť zamietnutie žaloby, ale môže ponechať na Súde prvého stupňa, aby rozhodol, pričom uvádza všetky svoje tvrdenia, ktoré považuje za vhodné. ÚHVT však nemôže v súlade s rozsudkom Súdneho dvora z 12. októbra 2004, Vedial/ÚHVT (C-106/03 P, Zb. s. I-9573), ktorým bol v odvolacom konaní potvrdený rozsudok Súdu prvého stupňa z 12. decembra 2002, Vedial/ÚHVT — France Distribution (HUBERT) (T-110/01, Zb. s. II-5275), v žiadnom prípade meniť podmienky sporu. Tie isté zásady sa podľa ÚHVT vzťahujú na konania týkajúce sa absolútnych dôvodov zamietnutia zápisu.

20 Okrem toho ÚHVT uvádza, že v súlade s článkom 60 nariadenia č. 40/94 je vec postúpená odvolaciemu senátu vyňatá z právomoci prieskumového pracovníka, ktorý je viazaný pokynmi predsedu ÚHVT. Podľa článku 131 ods. 2 toho istého nariadenia v znení vzťahujúcom sa na túto vec odvolacie senáty majú nezávislosť, ktorá bráni ÚHVT, aby vzal späť napadnuté rozhodnutie, alebo aby ho nahradil kladným rozhodnutím v prospech žalobcu.

21 Na pojednávaní sa žalobca stotožnil s prístupom ÚHVT, pokiaľ ide o prípustnosť návrhov tohto posledného uvedeného subjektu, uvádzajúc však, že by uprednostnil, keby tento navrhol zrušenie napadnutého rozhodnutia.

O prípustnosti návrhov ÚHVT

22 Pokiaľ ide o procesné postavenie ÚHVT, Súd prvého stupňa rozhodol v súvislosti s konaním týkajúcim sa rozhodnutia odvolacieho senátu v námietkovom konaní tak, že ak ÚHVT nemá aktívnu legitimáciu na podanie žaloby proti rozhodnutiu niektorého odvolacieho senátu, nemusí na druhej strane systematicky brániť akékoľvek napadnuté rozhodnutie odvolacieho senátu alebo povinne navrhnúť zamietnutie žaloby, ktorá smeruje proti takémuto rozhodnutiu (rozsudok BIOMATE, už citovaný, bod 34). Nič nebráni tomu, aby sa ÚHVT priklonil k návrhu

žalobcu, alebo vec iba ponechal na rozhodnutie Súdu prvého stupňa, pričom predloží svoje tvrdenia, ktoré považuje za potrebné objasniť Súdu prvého stupňa (rozsudok BIOMATE, už citovaný, bod 36). ÚHVT však nemôže podávať návrhy, ktorými sa domáha zrušenia alebo zmeny rozhodnutia odvolacieho senátu v bode, ktorý nie je uvedený v žalobe, alebo predkladať žalobné dôvody neuvedené v žalobe (pozri v tomto zmysle rozsudok z 12. októbra 2004, Vedial/ÚHVT, už citovaný, bod 34).

23 Okrem toho, ak v článku 133 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa je ÚHVT označený ako žalovaný pred Súdom prvého stupňa, toto označenie nemôže zmeniť dôsledky vyplývajúce zo zmyslu nariadenia č. 40/94, pokiaľ ide o odvolacie senáty. Umožňuje navyše uhradiť trovy v prípade zrušenia alebo zmeny napadnutého rozhodnutia, nezávisle od stanoviska zaujatého ÚHVT pred Súdom prvého stupňa (rozsudok BIOMATE, už citovaný, bod 35).

24 Štvrtá hlava rokovacieho poriadku definuje úlohu ÚHVT ako žalovaného jednotným spôsobom a bez rozlišovania konaní pred odvolacím senátom, ktoré zahŕňajú iných účastníkov konania ako žalobcu pred Súdom prvého stupňa (ďalej len „konanie *inter partes*"), od konaní, v ktorých proti sebe stoja iba žalobca a ÚHVT (ďalej len „konanie *ex parte*"). Okrem toho znenie článku 63 nariadenia č. 40/94 neobsahuje žiadne rozlíšenie podľa ktorého by konanie, ktoré viedlo k prijatiu napadnutého rozhodnutia, bolo konaním *inter partes* alebo konaním *ex parte*. Z toho vyplýva, že už citovaná judikatúra, vyvodená v rámci konaní *inter partes*, je použiteľná na konania *ex parte*.

25 Hoci v danom prípade ÚHVT výslovne odmietol navrhnúť zrušenie napadnutého rozhodnutia a ponechal vec na rozhodnutie Súdu prvého stupňa, je potrebné

skonštatovať, že predložil výlučne tvrdenia na podporu žalobného dôvodu žalobcu založeného na porušení článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 40/94. ÚHVT tým jasne vyjadril svoju vôľu podporiť návrhy a žalobný dôvod, ktoré predložil žalobca.

26 Za týchto okolností je potrebné návrhy ÚHVT rekvalifikovať a usúdiť, že ich formuloval v zásade v tom zmysle, aby bolo vyhovené návrhom žalobcu.

27 Z vyššie uvedených bodov 22 až 24 vyplýva, že návrhy, ktorými sa ÚHVT priklonil k návrhom žalobcu na zrušenie, musia byť vyhlásené za prípustné v rozsahu, v akom tvrdenia predložené na ich podporu neprekračujú rámec návrhov a žalobných dôvodov predložených žalobcom.

28 Pokiaľ ide o otázku, či môže súlad návrhov a tvrdení účastníkov konania zbaviť v danom prípade Súd prvého stupňa potreby rozhodnúť o podstate žaloby, ako ÚHVT uviedol, je potrebné uviesť, že napriek súladu tvrdení účastníkov konania o podstate veci, žaloba nestratila svoj predmet. V skutočnosti, napriek súhlasu medzi účastníkmi konania, napadnuté rozhodnutie nebolo ani zmenené, ani vzaté späť, keďže ÚHVT nemá právomoc tak urobiť, ani právomoc dať inštrukcie v tomto zmysle odvolacím senátom, ktorých nezávislosť je zaručená článkom 131 ods. 2 nariadenia č. 40/94 v znení platnom do 9. marca 2004, ktorý bol zmenený, a v súčasnom znení je to článok 131 ods. 4. Z toho vyplýva, že na strane žalobcu pretrváva záujem na zrušení tohto rozhodnutia.

29 Z vyššie uvedeného vyplýva, že súlad medzi návrhmi a tvrdeniami účastníkov konania nezbavuje Súd prvého stupňa povinnosti skúmať zákonnosť napadnutého rozhodnutia s ohľadom na žalobné dôvody uvedené v návrhu na začatie tohto konania.

O veci samej

30 Podľa článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 40/94 sa do registra nezapíšu „ochranné známky, ktoré pozostávajú výlučne z označení alebo údajov, ktoré môžu slúžiť v obchode na označenie druhu, kvality, množstva, zamýšľaného účelu, hodnoty, zemepisného pôvodu alebo času výroby tovarov alebo poskytovania služieb, prípadne iných charakteristík tovarov alebo služieb".

31 Okrem toho článok 7 ods. 2 toho istého nariadenia stanovuje, že „odsek 1 sa bude uplatňovať napriek skutočnosti, že dôvody na zamietnutie existujú iba v časti spoločenstva".

32 Článok 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 40/94 sleduje všeobecný záujem, ktorý požaduje, aby označenia alebo opisné údajné kategórie výrobkov alebo služieb, ktorých zápis sa žiada, mohli byť voľne používané všetkými. Toto ustanovenie bráni teda tomu, aby takéto označenia alebo údaje boli vyhradené jedinému podniku z dôvodu ich zapísania do registra ako ochranných známok (pozri analogicky rozsudok Súdneho dvora zo 4. mája 1999, Windsurfing Chiemsee, C-108/97 a C-109/97, Zb. s. I-2779, bod 25).

33 Pokiaľ ide konkrétnejšie o označenia alebo údaje, ktoré by mohli slúžiť na označenie zemepisného pôvodu kategórií výrobkov, pre ktoré sa žiada zápis ochrannej známky, najmä zemepisné názvy, existuje všeobecný záujem, aby sa uchovala ich dostupnosť najmä z dôvodu ich schopnosti nielen eventuálne poukazovať na kvalitu a iné charakteristiky kategórií predmetných výrobkov alebo služieb, ale takisto ovplyvniť rôznym spôsobom preferencie spotrebiteľov, napríklad tým, že dôjde k spájaniu výrobkov alebo služieb s určitým miestom, čo môže vyvolávať pozitívne pocity (pozri analogicky rozsudok Windsurfing Chiemsee, už citovaný, bod 26).

34 Okrem toho je potrebné uviesť, že je vylúčený jednak zápis geografických názvov ako ochranných známok, ak tieto názvy označujú určité zemepisné miesta, ktoré sú už preslávené alebo známe pre príslušnú kategóriu výrobkov alebo služieb a ktoré teda príslušná verejnosť spája s týmito výrobkami alebo službami, a jednak je vylúčený zápis zemepisných názvov, ktoré môžu byť používané podnikmi a ktoré musia zostať takisto dostupné pre tieto podniky ako označenia zemepisného pôvodu predmetnej kategórie výrobkov alebo služieb (pozri analogicky rozsudok Windsurfing Chiemsee, už citovaný, body 29 a 30).

35 V tomto smere je potrebné uviesť, že zákonodarca Spoločenstva vyhradil ako výnimku z článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 40/94 možnosť zápisu označení, ktoré by mohli slúžiť na opis zemepisného pôvodu ako kolektívnej ochrannej známky podľa článku 64 ods. 2 uvedeného nariadenia a pre určité výrobky, ak/keď spĺňajú potrebné podmienky ako zemepisné označenia alebo chránené označenia pôvodu v rámci ustanovení nariadenia Rady (EHS) č. 2081/92 zo 14. júla 1992 o ochrane zemepisných označení a označení pôvodu poľnohospodárskych výrobkov a potravín (Ú. v. ES L 208, s. 1; Mim. vyd. 03/013, s. 4).

36 Je však potrebné uviesť, že článok 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 40/94 v zásade nebráni zápisu zemepisných názvov, ktoré príslušná skupina verejnosti nepozná, alebo sú aspoň neznáme ako označenia zemepisného miesta alebo názvov, pre ktoré z dôvodu charakteristík označeného miesta nie je pravdepodobné, že príslušná skupina verejnosti by sa mohla domnievať, že predmetná kategória výrobkov alebo služieb pochádza z tohto miesta, alebo že tam vznikla (pozri analogicky rozsudok Windsurfing Chiemsee, už citovaný, bod 33).

37 Vzhľadom na vyššie uvedené, posúdenie opisného charakteru označenia možno vykonať na jednej strane iba vo vzťahu k predmetným výrobkom alebo službám a na druhej strane vo vzťahu k jeho vnímaniu zo strany príslušnej skupiny verejnosti [rozsudok Súdu prvého stupňa z 15. októbra 2003, Nordmilch/ÚHVT (OLDENBURGER), T-295/01, Zb. s. II-4365, body 27 až 34].

38 Pri tomto posudzovaní je ÚHVT povinný preukázať, že zemepisný názov je známy predmetnej verejnosti ako označenie miesta. Okrem toho je potrebné, aby predmetný názov vzbudzoval u predmetnej verejnosti naozaj súvislosť s kategóriou požadovaných výrobkov a služieb, alebo aby bolo primerane predstaviteľné, že takýto názov by mohol u tejto verejnosti označovať zemepisný pôvod uvedenej kategórie výrobkov alebo služieb. V rámci tohto posudzovania je potrebné konkrétnejšie zohľadniť viac alebo menej výrazné povedomie príslušnej verejnosti o predmetnom zemepisnom názve, ako aj vlastnosti miesta označeného týmto názvom a vlastnosti predmetnej kategórie výrobkov alebo služieb (pozri analogicky rozsudok Windsurfing Chiemsee, už citovaný, bod 37 a bod 1 výroku).

39 V danom prípade sa musí posudzovanie Súdom prvého stupňa obmedziť na otázku, či sa vo vzťahu k príslušnej skupine verejnosti v Nemecku požadované označenie skladá výlučne z označenia, ktoré by mohlo slúžiť v obchode na označenie zemepisného pôvodu určitých služieb. V tomto ohľade je jasné, že „Cloppenburg" je názov mesta nachádzajúceho sa v Dolnom Sasku, ktoré má asi 30 000 obyvateľov.

40 Okrem toho žalobca nepopieral, že príslušnou skupinou verejnosti, a teda priemerným spotrebiteľom „služieb v oblasti maloobchodnej činnosti", je priemerný nemecký spotrebiteľ.

41 Pokiaľ ide o posúdenie opisného charakteru označenia Cloppenburg, je potrebné skonštatovať, že, po prvé, dôvody uvedené v napadnutom rozhodnutí, ktoré majú preukázať, že priemerný spotrebiteľ v Nemecku pozná toto označenie ako zemepisné miesto, nie sú všetky presvedčivé.

42 V prvom rade, ak slovo, ktoré sa končí na „burg", zodpovedá často zemepisnému miestu, táto koncovka nemôže sama osebe postačovať na preukázanie toho, že spotrebiteľ spoznáva v slove „Cloppenburg" označenie určitého mesta. V skutočnosti táto koncovka existuje aj pre priezviská a pre slová v oblasti fantastiky.

43 V druhom rade, teória odvolacieho senátu, podľa ktorej mestá a oblasti veľkosti porovnateľnej s veľkosťou Cloppenburgu sú pravidelne citované v oznamoch a meteorologických správach šírených na celom nemeckom území, nie je presvedčivá. V skutočnosti predpovede počasia šírené na celom území Nemecka používajú zvyčajne ako orientačné body veľké mestá ako Hamburg, Hannover, Düsseldorf, Kolín, Berlín, Frankfurt nad Mohanom, Stuttgart alebo Mníchov, ako aj pohoria alebo veľké rieky. Mesto s významom, aký má Cloppenburg, sa v nich objavuje iba výnimočne.

44 V treťom rade, hoci mesto Cloppenburg môže byť uvádzané na diaľničných tabuliach alebo spolkových cestách a hoci môže byť uvádzané v správach o stave ciest, je takisto pravdou, že tieto označenia sú určené miestnej verejnosti. Na jednej strane smerové ukazovatele na diaľničných tabuliach na celom spolkovom území uvádzajú iba veľké mestá, ktorých poloha je známa, ako sú tie citované v predchádzajúcom bode. Uvedenie mesta Cloppenburg sa uvádza iba v blízkej oblasti, čím oslovuje verejnosť, ktorá si želá prísť do tejto oblasti alebo tohto mesta. Na druhej strane, to isté posúdenie sa vzťahuje na informácie o stave ciest, ktoré

sleduje pozorne iba tá časť verejnosti, pre ktorú je informácia o premávke v tejto oblasti aktuálna.

45 Napokon odvolací senát neuviedol žiadnu atrakciu ani inú hospodársku aktivitu, pre ktorú by bolo mesto Cloppenburg známe spotrebiteľom na celom nemeckom území.

46 Súd prvého stupňa môže ponechať otázku, či predmetná verejnosť pozná mesto Cloppenburg ako zemepisné miesto, nerozhodnutú. V každom prípade z dôvodu veľkosti malého významu tohto mesta, je potrebné usúdiť, že ak ho nemecký spotrebiteľ pozná, tento poznatok musí byť kvalifikovaný ako slabý alebo nanajvýš priemerný.

47 Po druhé je potrebné uviesť, že odvolací senát z právneho hľadiska dostatočne nepreukázal, že u predmetnej verejnosti existuje spojenie medzi mestom alebo oblasťou Cloppenburg a kategóriou predmetných služieb, alebo že je primerané predpokladať, že slovo „Cloppenburg" by mohlo v očiach tejto verejnosti označovať zemepisný pôvod predmetnej kategórie služieb.

48 Napadnuté rozhodnutie uvádza iba, že na to, aby sa uplatnil článok 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 40/94, postačuje, keď sa spotrebiteľ môže domnievať, že slovo „Cloppenburg" označuje miesto, v ktorom služby v oblasti maloobchodnej činnosti vznikli a odkiaľ sú poskytované, bez toho, že by uviedol, v akom rozsahu je v danom prípade táto podmienka splnená. Odvolací senát sa v podstate obmedzil na usúdenie, že nemecká verejnosť spája slovo „Cloppenburg" s mestom v Dolnom Sasku.

49 Aj keby príslušná verejnosť poznala mesto Cloppenburg, nevyplýva z toho automaticky, že označenie môže slúžiť v obchode ako označenie zemepisného pôvodu. Na preskúmanie toho, či podmienky uplatňovania dôvodu zamietnutia predmetného zápisu sú splnené, je potrebné vziať do úvahy všetky príslušné okolnosti, akými sú povaha určených výrobkov alebo služieb, väčšia alebo menšia známosť, najmä v predmetnom ekonomickom sektore, predmetného zemepisného miesta a väčšia alebo menšia znalosť tejto skutočnosti u predmetnej verejnosti, zvyky týkajúce sa predmetnej časti činnosti a otázka, v akej miere môže byť zemepisný pôvod predmetných výrobkov alebo služieb relevantný u príslušnej verejnosti pre posúdenie kvality alebo iných charakteristík predmetných výrobkov alebo služieb.

50 V danom prípade mesto Cloppenburg malo u príslušnej skupiny verejnosti nízku alebo nanajvýš priemernú známosť. Na jednej strane ide o malé mesto. Na druhej strane odvolací senát neuviedol žiadnu kategóriu výrobkov alebo služieb, pre ktorú by toto mesto bolo známe ako miesto výroby alebo poskytovania služieb. Odvolací senát navyše nepreukázal, že je bežné v obchode označovať zemepisný pôvod služieb v oblasti maloobchodnej činnosti. Okrem toho zemepisný pôvod takých služieb nie je zvyčajne považovaný za relevantný pri posudzovaní kvality alebo ich charakteristík.

51 Za týchto okolností sa v predstave príslušnej verejnosti mesto Cloppenburg nespája v skutočnosti s uvedenou kategóriou služieb a nie je ani primerané predpokladať, že predmetné označenie by mohlo označovať zemepisný pôvod týchto služieb v budúcnosti.

52 Z toho vyplýva, že odvolací senát sa dopustil právneho omylu pri uplatňovaní článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 40/94. Preto je potrebné vyhovieť žalobnému dôvodu

založenému na porušení tohto ustanovenia bez toho, že by bolo potrebné, aby sa Súd prvého stupňa vyslovil k ostatným tvrdeniam predloženým žalobcom alebo ešte k prípadnému nedostatku odôvodnenia.

O trovách

53 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže ÚHVT nemal vo veci úspech vzhľadom na to, že napadnuté rozhodnutie bolo zrušené, je opodstatnené zaviazať ho na náhradu trov konania v súlade s návrhom žalobcu, napriek prekvalifikovaniu návrhu ÚHVT uvedenému v bode 26 vyššie.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (druhá rozšírená komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. **Rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) z 27. augusta 2003 (R 105/2002-4) sa zrušuje.**

2. **Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) je povinný nahradiť trovy konania.**

Pirrung Meij Forwood

Pelikánová Papasavvas

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 25. októbra 2005.

Tajomník

E. Coulon

Predseda komory

J. Pirrung